

РЕЖИМ “СТАБІЛЬНОСТІ” ТА СВОБОДА МЕДІЙ: ХТО КОГО ПЕРЕМОЖЕ?

Фінклер Юрій Едуардович

Галицький інститут ім. В. Чорновола,
м. Тернопіль, вул. Б. Хмельницького, 15

Проблема взаємозалежності влади та медій існує за будь-яких політичних режимів. На жаль, невтішний сучасний стан української журналістики суттєво залежить від влади, яка оголосила про суцільну «стабільність» в країні. Біснுவатість цього явища, продемонстрована актуальною українською владою, відкинула демократичний розвиток медій до рівня авторитарних режимів.

Ключові слова: влада, демократія, журналіст, мас-медії, соціальний інститут, стабільність.

1. Чинний в Україні режим [1, с. 1021] отримав перемогу на виборах під гаслами “Стабільність та порядок”. Саме поняття “стабільність” є досить провокативним. Не типологізуючи застосування стабільності, українські владні райці залишають суспільство поза контекстом: йдеться про стабільність економічну (обов’язкову), політичну (підозрілу) чи комунікаційну (як ознаку авторитарного суспільства)? [2, с. 126 – 127].

2. Будівництво паралелізму в діяльності влади та мас-медій – такого бажаного для влади за умов новітньої української “стабільності” – виявилось нищівним для української демократії. За показниками усіх впливових міжнародних рейтингових агенцій, Україна за рік скотилась до стану невірних держав [3], а за рівнем свободи медій втратила 42 позиції [4]. Повна ж картинка прагнення “мирного співіснування” інститутів влади та медій в загальному контексті “стабільності” (читай – відсутнього згортання демократії в Україні) вимальовується лише із розумінням ставлення влади до своїх дій. В той час, коли весь світ кричить про демократичну стагнацію в Україні [5], вищі представники влади вперто заявляють про політичне замовлення та упереджене ставлення [6].

3. Подібні прояви інституціональної “стабільності” не можуть не викликати застережень тому, що безпосередньо впливають на діяльність інших соціальних інститутів – зокрема, мас-медій, оскільки (особливо в межах нашого геополітичного простору) залежність останніх від влади є прямою та беззаперечною. Такий вплив примушує мас-медії “вишукувати” не економічний, а суспільний ефект своєї діяльності – суспільне значення його є набагато вищим, і це – принципова різниця між медіями “нашими” та “їхніми”. Так є насамперед тому, що у сучасному українському суспільстві інститути влади практично не пов’язані з артикуляцією різнобічних соціальних інтересів. Сучасні демократії (з “їхніми” медіями включно) як раз і враховують співіснування та взаємопереплетення різних соціальних інтересів, визнають за ними всіма рівні права на артикуляцію та реалізацію цих інтересів. Пострадянські режими (з “нашими” медіями включно) задоволення соціальних інтересів підмінюють “стабільністю”.

4. За останній рік українські мас-медії відчутно знизили контентні потенції, полюбивши “джинсу”, потонувши в западливих замовчуваннях, надаючи перевагу тупуватій політиці “художнього” мовлення. Практично повністю зникла аналітика. Перший національний перетворився на повчального ментора, в новиневих програмах даючи слово тільки

представникам Олімпу [7] (що повністю вписується в концепцію Бенкендорфа – Арфуша про абсолютне медійне сприяння владі [8]).

5. За останній рік дуже багато втрачено на шляху української журналістики до лона демократичних традицій. І відповідь на запитання, винесене у заголовок, – в руках журналістів та менеджерів мас-медій, які зобов'язані чітко асоціювати себе з цілком автономним і самодостатнім соціальним інститутом. А, отже, порятунок медій – у лібералізації (і нехай цього слова українська влада боїться, як чорт ладану – це їхні проблеми!) функціонування як медій, так і усього суспільного середовища.

Література

1. Режим. 1 // Великий тлумачний словник сучасної української мови / За наук. ред. В.Т. Бусела. – К.; Ірпінь: ВТФ Перун, 2003. – 1440 с.
2. Фінклер Ю. Коаліція + мас-медіа = “повідбиваємо руки!” / Ю.Е. Фінклер // Українська журналістика: умови формування та перспективи розвитку: Збірник наукових праць / Черкаський національний університет імені Б.Хмельницького; Відп. ред.: Квіт С.М., Бондаренко Т.Г. – Черкаси, 2007. – 528 с.
3. Захаров М. Спасити президента Медведева [Електрон. ресурс] / Михаил Захаров. – Режим доступу: <http://www.polit.ru/event/2011/02/03/tandem.html>.
4. У рейтингу свободи слова «Репортерів без кордонів» Україна впала на 42 позиції і опинилася на 131 місці [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.telekritika.ua/news/2010-10-20/56754>.
5. Єврокомісія: Україна не відповідає умовам ЄС [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pravda.com.ua/news/2011/02/10/5901610/>.
6. Янукович скаржить, що корупціонери підкупили європейців [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pravda.com.ua/news/2011/02/4/5881467/>.
7. Владі віддали в новинах 84% ефіру, опозиції – 14% [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://zaxid.net/newsua/2011/3/4/203603/>.

САМООЦІНКА НА ШЛЯХУ ДО ЖИТТЄВОГО УСПІХУ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Френдзюк Ольга Миколаївна

Національний університет «Львівська політехніка»
79013, вул. С. Бандери, 12, м. Львів, Україна

Відомо, що особливості перебігу діяльності та її наслідки впливають на самооцінку індивіда і навпаки, тому нами розглядається потреба визначення та підвищення самооцінки студентської молоді для власної самореалізації та впевненості у собі.

Сьогодні перед нашою державою в освітній діяльності стоїть завдання випускати конкурентоспроможних, як на вітчизняному, так і світовому ринках праці, випускників та сприяти розвитку молодіжного працевлаштування. Одним із шляхів досягнення цього є підвищення власної самооцінки та рівень домагань для забезпечення потреби самореалізації сучасного